

عنوان مقاله:

سنتز لاریت اتر جدید بر پایه ماکروسیکل آمیدی 18-کراون-6 بعنوان گیرنده فلزات سنگین

محل انتشار:

سومین کنفرانس علوم و فناوری های شیمی کاربردی: شیمی زمین و شیمی محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سیدمحمد موسوی - دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

سیدجعفر موسوی - دانشگاه آزاد اسلامی اردبیل

صمد باویلی تبریزی - دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

لاریت اترها به عنوان ماکروسیکل هایی شناخته می شوند که دارای یک یا چند بازوی فرعی هستند که حاوی گروه های اهدا کننده هستند و می توانند با کاتیون های متصل به حلقه ارتباط برقرار کنند. تغییرات در ساختار و آرایش گروه اهدا کننده منجر به تغییر در قدرت اتصال به کاتیون می شود. لاریت اترها می توان بعنوان گیرنده ها و انتقال دهندده های فلزی، یونی و مولکدولی عمل کنند. هدف ما در این کار تحقیقاتی سنتز لاریت اتر جدید بر پایه دی بنزو 18-کراون-6 می باشد که بطور خلاصه در این کار تحقیقاتی، سنتز دی بنزو سولفوکسید (ترکیب 1) و تبدیل آن دی متیل دی استر (ترکیب 2) بوده و سپس سنتز دی بنزو 18-کراون-6 از واکنش ترکیب 2 و دی اتیلن تری آمین صورت گرفت (ترکیب 3). واکنش بین دی بنزو 18-کراون-6 با پارا فرم آلدئید و 2، 4- دی متیل فنول لاریت اتر (ترکیب 4) را ایجاد می کند. ساختار تمام ترکیبات سنتز شده با روش های طیف سنجی از جمله $^1\text{H NMR}$ و $^{13}\text{C FT-IR}$ شناسایی شدند.

کلمات کلیدی:

بنزو سولفوکسید، دی بنزو 18-کراون-6، ماکروسیکل آمیدی، لاریت اتر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147039>

